

מסורת הש"ס

[גִּיטִין כד. 3] שם:
 שם, (ד) גִּיטִין כו. ע"י שם,
 נִקְרָא מְשׁוּלָּל הַנֶּזֶק וּבִמְשָׁנָה
 יֵין לִיתָא, (ו) שם, (ז) לִקְטָן
 (ח) גִּיטִין כד. ט) לִקְטָן מו;
 זֹולִין כה. י) עֵיין ע"ב
 וְיֻטִּים, (כ) כֻּלִּים פ"ח מ"א,
 וְנֹסֵף ז"ךְ כֻּלִּים פ"ו ה"ב.
 א גם בהמשך המשנה שם.
 שְׁמִינִי פֶרֶשׁ ז' ה' י,
 שְׁמִינִי פֶרֶשׁ ז' הִלְכָה ה,
 פֶּסְחִים טו; (ע) דף כו.

הגהות הב"ח

דש"י ד"ה כוורת וכו' דלאו
הוא וכמחיצה הויא דאי
הוא:

גליון הש"ס

ד"ה הכותב וכו' דהך יתר
בן. עי' צטורי אבן מניגה דף
כג ע"ב ד"ה וקמני:

מוסף רש"י

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

דידייקינן מוזאט סתמא פאר
 דעם דאס גאנץ (יב) דעם
 זאגן, "וועט זיך דעם
 רבנות טיפ מבעלי שטף
 זאלן" (יג) (יח) ווען
 פשיטא שוואר טהור בלא
 תורכו (יח) (יח) : כאן
 זאלן ווען דאס דאס.

וּנְתַנְךָ. שֶׁלֹא יִגְרַשְׁנֶה: דִּילֵמָּה שֶׁאִי הָסֵס. לָלוֹא סַתְמָא הוּא אֵלֶּה
 שֶׁשֶׁלֹא לְשִׁמָּה מִמֶּנּוּ: דְּאִינִישׁ. מִשָּׂאֵר כָּל הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים [לְשָׁם]
 יִגְרֹשִׁין שֶׁל זֶה וְשֶׁל זֶה: אֵלֶּה מֵהָא. דְּעֵדִיפָא מִקְמֵימָא דְהִכָּא חֵד
 וְגִרְעָה מִסַּתְמָא דְשִׁמָּה זְשֻׁעָה שְׁנַכְבָּ
 לָא הִיא דְעֵמְתָא שֶׁל צַעַל לֹו וְאִינֵיךְ
 לְשָׁם הָאֲחֵרֶת: הַכּוּסָא טוּפְסִי גִישׁוּן.
 מִיָּהֳלָא מוֹמִינִי: טוּפֵס לָשׁוֹן טוּפֵס
 מְבֹרִיל זְלַעֲזִי: מִקּוֹס הִיא אֵלֶּה כְּוֹ.
 דְּדוּרָה עֵיקֵר גּוֹפֵו: אֵלֶּה סַתְמָא פְּסוּלָא
 עַל זֶה דְּלִיכְתָּב לְשֵׁם כְּרִימּוֹת
 לְכַשְׁמַדְמַן לֹו: סוּ רַמִּי מִלְּפָא אַחֲרֵינִי.

יגרש בו את הקטן
 דאינתיק ליה לשם גוי
 יתר על כן אמר ללב
 אגרש פסול לגרש בו
 ברירה אלא מהא דיד
 שיניח מקום האיש
 העדים ב ומקום הזמני
 שמואל אף צריך שיניח
 לכל אדם: תו רמי מ
 רב יהודה אמר רב
 עולה פסולה השחמ
 אלמא דמינה מחריב
 מחריב בה ורמינה
 לשם אשה פסול
 כוכבים נמי פסול וש
 מינה הוה ליה סתמ
 דל חולין מינייהו הו
 בשירים ורמא מילתא
 יהודה אמר רב חטא
 פסולה שחטה לשם
 דמינה מחריב בה דר
 והתניא יתוכו יולא ת
 מציל ושני עשו חולין
 אצל תנור מה מחיצה
 כלל אף חולין אצל
 כלל דתנן תנור שח
 ונמצא שרץ במקום א
 שהיא פחותה ופקוקה
 התנור שרץ בתוכה ו
 אוכלין שבתוכה טמ
 אמר רבי אליעזר קל
 החמור לא תציל בכל

אויפן כלי מיטמא מאיר כלי חרס ומדקתני כלי שטף מניל אלמא דלחא
מיניה חייך ביה ^אומצטל את שם מורכן הכא נמי ליחול שם חולין
^בועני הכא ^געשו חולין אלל קדשים כו'. כלומר לעולם דלחא
מנינה לאו מחריב ביה וכלי שטף אלל כלי חרס מיניה הוא דהא
מנא ומנא והא מנא חולין אלל קדשים היו דלחא מיניה כמחיה אלל
מנא דלאמרינן ביה לקמן דכל מהניא ביה להיות תליה פני שרץ
אזולין דלאמרינן דלחא מיניה לא מחריב ביה ^דשחלו ננסרים. עני
כמחיה בצמנא וחלקו עד למעלה מפיו הכל טמא אפילו אזולין שבעבר
השני של מחיה: **כוורס שהיא פחותה.** גרסינן ^הבטהרות ולהכי נקט
פחותה דלחא כלי הוא ^ודאי הואי שלימה הוה מנל על אזולין
שצמורה דלאמרינן ^זאפי' כלי שטף מניל אלל השתא דלחא כלי הוא הוה
כמחיה בעלמא: **ופקוקה בקש.** רבותא נקט דאפי' דפקוקה פחיתתה
בקש לא הוה כלי ואפי' פיה למעלה מפי מנור לא מנל על אזולין
שצמורה: **ומשוללם.** תליה: **אזולין שצמורה טמאים.** והיינו
דלאמרינן דלא מיה בגין מחיה לא מחריב בה לבטל שם מורכו ממנו:

[illegible][illegible]

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

יִיחָה לְצִיּוֹתָיו: כָּתַב לְגֵרֶשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וּנְמַלֵּךְ בּוֹ/ תִּמְחָה מֶה

ענין זה אלץ סתם יש לומר דס"ד
כיון דנמלך אס כן מסתמא כתבו
מתחילה שאס יחזור צו יגרש מי
שירצה: **הכותב** **טופסי** גיטין
בז'. כל הך משניות צפ' כל הגט
(גיטין 97 ד סו.) ותימה ללא קמני צדק
יתר ען כן דעל כרחיך יתר הוא
דמכל הך קמיתא לא מצי למידק
סתמא פסול אלא מזה קי לומר
דמשום דלמר ללצל דקמני צרישא
ד' דהך יתר כמו כן דייקנין מואת^א

[קסמח] ודייקינן מינה מין צריך
 וקשה לה"ר יצחק דפ"ק ^א דפסחים
 (דף יד.) תנן הוסיף ר"ע אף ע"ג
 ללמאן דמוקי ^א מילתא דר' מניא בולד
 [וולד] הטומאה דרנן קא שעינן
 לה מילתא דר' עקיבא דמיייר
 כפסוקא [דלורייא] מיהו יס לומר
 אע"ג ^א דקתמי הוסיף אי לא הוה תמי
 ליה לא הוה [קסמט לן] ^ד מדי:
 ואמר רב יהודה אמר שמואל
 אף צריך שיניח בל'.

מִיִּסְרִיךְ נִחְמָתוֹ 377 יִהְיֶה מִשֵּׁס
דְּמִינָה דִּיקִיקָן בְּגִיטָן 7 דְּלֵחִיָּה כְּרִבִּי
אֲלַעֲזֵר דְּלֵמֶר עֵדִי מִסְרִיהֶ כְּרִסִּי
דְּקִי"ל כּוּוֹתֵם וְאִכְרִי דְּמוֹקִי לֵה הֶתֵּם
כְּרִי"מ וּמִפְרֵשׁ מִפְּנֵי הֶתֵּקְנָה מִשֵּׁס
קִטְטָה וְלִדְיָה לֵיכָא לְמִדְּקֵי מִינָה
סִתְמָא פִּסּוּל: **וּאִפִּילוּ** 7 שֵׁשׁ
עֹבֶדֶת בּוֹכְבִּים נָמִי פִּסּוּל. מִדְּקִמִּי
שִׁכְנַת שָׁלָא לֵשׁ אִשָּׁה דְּשִׁמְעָה (עַל)
[כֵּן] נָשִׁים בְּכָלל וְלֹא דְּמִי לִשְׁלָא לְשִׁמָּן
דְּכָל הַזִּנְחִים דְּלֹא אֲמִרְיָן אִפִּי חוּלִין
בְּכָלל דְּהֵתָם אֵינֶם לְפִרְשֵׁי שְׁמֹנֶשׁ שָׁלָא
לֵשׁ זֶכֶּה וְזֶה אֵינֶם לֵשׁ זֶכֶה אֲמִר:
וּרְמִינָהוּ תוֹבֵו וְלֹא תוֹבֵו תוֹבֵו
וּאִפִּי 7 כִּלִּי שִׁמְעָה מִצִּיָּא.

מפרס בקונטרס שרץ בחייו ואוכלין
צפונימי לא מייבטיא כלי חרס דלין
מיטמא מגבו אלא אפי' כלי שטף
דמיטמא מגבו אין אוכלין שצמכו
[טמאים] גס כלי שטף אינו מקבל
טומאה מאויר כלי חרס דלאמר צי'
קמא דפסחים (דף כ:) אוכלין מקבלין
טומאה מאויר כלי חרס ואין כלים
מקבלים טומאה מאויר כלי חרס

קדשה לפיכך ודאס כן מה חידוש יותר בכלי שטף מבלי חרס וער
 ודאיכא חידוש יותר בכלי חרס כגון אל שרץ באזיר כלי חרס פנימי
 ואוכלין בכלי חרס חילון שטורין ^י אע"פ שהפנימי טמא ונראה
 לפירוש דכל ברותא של כל שטף היינו משום דלאו מיניה הוא ואל ^י א"ד
 פירא ממחריב זה וטמא קמ"ל ^י ודוקא ^י בכלי שטף שאינו מיני הארץ
 ונראה לאו קרא ^י אבל מוך מוכר שהכל ^י הוא של חרס מינו פשיטא
 שהיה טהור בלא פסוק דמוך דוקא אמר רחמנא וכן מוכח לקמן דכלי
 שטף דוקא אינטיך קרא דפריך ומי אמר רבא חטאת ששחטה על
 מימי שמחויב עולה כשירה אלמא לאו מיניה לא ממחריב זה והמנא מוכר
 ולא לאו מוך מוכר ואפי' כלי שטף מנזיל אלא ארבעה מוכר כתיבי חד
 מחורב וחד מוכר ^י אפי' קרא כבא אלמא מוך הוה מעיטנא כל
 מחורב פנימי שאין אוכלין שצמחו בצמחיו טומאה ע"י שרץ שצמחו
 בלי השכר מוכר ודוקא כלי חרס פנימי דהוי דומיא דדיה
 למימר דמינה ממחריב זה וחוצץ להכי כבא וי"ו של מוכר למימר
 דאפי' לאו מינה כגון כלי שטף ממחריב זה ומנזיל ^י ותימא אמאי
 לאו שני בשמעמין נמי הכי שאני התם דלאמר קרא מוכר ולא מוך
 חטאת לשם חולין כשירה ועל זה הירץ עשו חולין אלל קדשים
 וכמו כוורת הקס פחותה שאינה כלי כלל ואינה מנזלת כלל
^י אלל אלל לקמן קאי על חטאת ששחטה לשם מחויב עולה כשירה
 שגא מבלי שטף שהוא כלי חרס מינו וממחריב ע"י זה תריך דוקא
 אלל תנור דהואו אינו כלי כלל והשאלה האל ולקמן ממך דמחריב
 מוך ^י שהכל חרס טהור בלא פסוק דחד מוך אמר רחמנא:

[illegible]

ערוך ע' שטף: בג] כוון לדברי התד"ה ורמיינהו דכתבו וי"ל דעדיפא משני הכא כו' (גליון). ובכ"ז ומ"

עין משפט
נר מצוה

ה א מיי פ"ג מהל' גירושין
הלכה ב טו"ש"ע אה"ע סמן
קלס סעיף ב:
ו ב מיי שם הלכה ג טו"ש"ע
שם סעיף ג:
ז ג מיי שם הלכה ד טו"ש"ע
שם סעיף ד:
ח ד מיי פ"ג מהלכות גירושין
הלכה ז:
ט ה מיי פט"ו מהל' פסה"מ
הלכה ד:
י ו מיי פ"ח מכלל הל' ט ח ט:
יא ז מיי שם הלכה ז:
יב ח מיי שם הלכה יא:

נורה אור השלם

1. וְכָל בְּלִי חָרָשׁ אֲשֶׁר יִפְלֵ מִדָּמָם אֶל תּוֹכּוֹ כֹּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא וְאֹתוֹ תִּשְׁבְּרוּ:

לעזי רש"י

מול"ל דוגמא, טופס

שיטה מקובצת

[illegible]

וגירסא לכן נראה כדפירשתי:

וגירסא לכן נראה בדפירשתי: